

Vrtuljak Ijubaznosti

Hilary Watkins Lemon
(temeljeno na istinitoj priči)

Kada je Damien ušao u park, čuo je radosnu glazbu kako svira. Njegova je baka vodila njega i njegovu malu sestru Adele da bi se vozili na njegovu najdražem vrtuljku.

Imao je zabavnu igru s prstenovima. Damien je bio ushićen što je mogao pokazati Adele kako je igrati.

Ubrzo su bili u redu. Vrtuljak je bio velik i šaren, s mnogo rezbarenih ponija. Nasmišena djeca sjedila su na ponijima i mahala dok su jahala unaokolo.

»Odabereš li ponija na rubu, možeš igrati igru prstenova!« Damien je rekao Adele. »Vidiš štapove koje djeca drže? I vidiš čovjeka s prstenovima?«

Damen je pokazao na radnika. Stajao je pored vrtuljka držeći prstenove. Dok su se vozila na vrtuljku, djeca su pokušala staviti svoj štap kroz prsten kako bi ga uhvatila. Svaki puta kada su uhvatili prsten, radnik bi digao novi.

Adele je pljesnula rukama. »Želim uhvatiti sve prstenove!« rekla je.

Naposljeku su došli na red. No ostao je još samo jedan konj na vrtuljku.

»Damien,« Grand-mère (baka) je rekla, »zašto ne bismo li pustili

Adele da uzme ovo posljednje mjesto pošto se nije prije vozila? Ti se možeš voziti na sljedećoj vožnji.«

»U redu,« Damien je promumljaо. Gledao je radnike kako pomažu Adele sjesti na sjajnoga, smeđeg ponija. Zatim je radnik dao Adele štap kako bi uhvatila prstenove.

Glazba je počela i vrtuljak se počeo okretati. Damien je gledao Adele sa strane s Grand-mère. No Adele je držala za štap unatrag! Umjesto držanja štapa za veliku ručku, držala ga je za dugi, mršavi kraj koji se koristio kako bi uhvatila prstenje.

»Adele, okreni svoj štap!« povikao je. No čini se da ga Adele nije čula zbog buke. Kada je prošla pokraj prstena, njezin ga je štap kucnuo. No ručka je bila prevelika da bi pasala u prsten.

»Adele, tvoj štap!« Damein je ponovno pokušao. »Nećeš moći uhvatiti prstenove ako ga držиш tako!«

No Adele ga nije čula. Samo se smiješila i smijala dok se vrtuljak okretao. Njezin je štap iznova kuckao po prstenu. Nije uhvatila nijednog.

Damien je zastenjao. Adele je tratila svoj red! Da je on na vrtuljku, uhvatio bi sve prstenove.

Kada je vožnja završila, otrčao je do Adele.

»Rekao sam ti kako držati štap!« uzviknuo je. »Zašto me nisi slušala? Sve si krivo učinila!«

Adele nije vikala nazad na Damiena. Nije plakala. Samo je stajala tamno i izgledala jako maleno.

Damienovo je srce udaralo, a lice mu se činilo užarenog. Naljutio se dok je gledao kako je Adele promašila sve te prstenove! No to joj je bio tek prvi put. Osim toga, izgledala je kao da se zabavlja. Do sada.

Damien se osjećao grozno. Poželio je da nije povikao na Adele.

»Žao mi je,« rekao je blago. »To nije bilo lijepo od mene.«

Adele je dignula pogled.

»Kako bi bilo da ti dam neke savjete za hvatanje prstenova?« rekao je Damien. »Ja će sjesti do tebe na vrtuljku i pomoći ti.«

Adele je kimnula glavom.

Zatim se Damien okrenuo prema Grand-mère.

»Možemo li dobiti dvije ulaznice kako bi Adele mogla pokušati ponovno?«

Grand-mère se nasmišila. »Naravno!« ●

Ova se priča dogodila u Francuskoj.

